

In de herfst van 2004 en winter 2005 hebben we geprobeerd alle kasten schoon te maken. Zeker de kasten waar spreeuwen in hebben gezeten hebben een schoonmaakbeurt gekregen, omdat spreeuwen altijd een enorme hoeveelheid gras en hooi de kast inbrengen. Daarnaast zijn er nog een paar kasten bij gehangen, waarmee het totaal nu op 59 kasten komt!

In de maanden februari en maart wordt de voormalige gemeente Neede geïnventariseerd op steenuilen. Het geluid van de steenuil wordt afgespeeld en een mannetje dat in de buurt zijn territorium heeft, zal dan terugroepen. We hebben Neede op deze manier sinds 2003 geïnventariseerd. Op deze manier tel je dus niet alleen de steenuilen die in de nestkast broeden, maar ook de steenuilen die hun nestplaats zoeken in schuurtjes of een holle boom. Zo kun je bepalen hoeveel steenuilen er vermoedelijk in een bepaald gebied zitten. In de loop van de jaren is dan aan te geven hoe de ontwikkeling is rondom de steenuil. De afgelopen 3 jaar is dit vrij constant en ligt het aantal territoria op 46.

In april 2005 zouden we met Willy Smeenk korhoenders gaan luisteren op de Holterberg. 's Morgens om 6 uur stonden we al voor zijn deur aan de Haaksbergseweg. Echter toen we daar in het donker aan kwamen rijden, dachten wij wat op de weg te zien liggen. Inderdaad, een inmiddels platte steenuil lag daar aan het wegdek gekleefd. Uit het ringnummer bleek dat het om een vrouwtje steenuil ging, dat daar vlakbij haar kast had. Erg teleurstellend, omdat steenuilen rond deze tijd bezig zijn met eieren leggen. Willy had al wel opgemerkt dat hij het mannetje de afgelopen dagen vreemd had horen roepen. Waarschijnlijk was dit mannetje heel hard op zoek naar een nieuwe vrouw!

Wouter is erg gek met 'zijn' steenuil. Hij bouwde onder de steenuilkast van stronkjes een plek waar de jongen steenuilen zich zometeen in kunnen verstoppen. Hij heeft het zo gebouwd dat er ook altijd een mogelijkheid is om te ontsnappen.

Half april werd er op een ander adres een steenuil voor de kast op de grond gevonden. Er

zat niet veel leven meer in. Dit bleek ook weer een vrouwtje te zijn. Het steenuiltje is naar een opvang gebracht, maar was daar de volgende dag al overleden. Vervolgens is de dode steenuil onderzocht door Dhr. Beersma die concludeerde dat de steenuil een gescheurde eileider had, dit leidde tot een ontsteking en tenslotte tot de dood. Zo'n gescheurde eileider kan komen omdat de uil ergens tegen aan gevlogen is. Ze gaat niet direct dood, maar overleeft de klap uiteindelijk niet. Ook hier vond de dood op een ongunstig moment plaats: het vrouwtje had al drie eieren gelegd!

De steenuil met deze druppelvormige pupil kwam in 2004 en 2005 tot broeden.

Volgens traditie maken we op koninginnedag altijd onze eerste controleronde. Omdat we nu zoveel kasten hebben hangen, is dat niet meer in een dag haalbaar. Vandaar dat Hans op 29 april met Kees op pad ging voor de eerste ronde. Een aantal leuke waarnemingen tijdens deze twee dagen wil ik hieronder naar voren halen. Natuurlijk waren we allereerst zeer benieuwd naar de kast langs de Haaksbergse weg, waarvan het vrouwtje verongelukt was. In deze kast bleken geen eieren te liggen, er was een uil aanwezig. Vrouwtjes hebben, op het moment dat ze gaan broeden, een kale plek op de buik, de broedvlek, zodat ze gemakkelijk warmte op hun eieren kunnen overbrengen. Op deze manier zijn vrouwtjes tijdens de broedperiode te herkennen. Deze ongeringde uil had geen broedvlek, maar er lagen ook geen eieren in de kast. Aan het gewicht vermoedden we toch met een vrouwtje te maken te hebben. Dat zou betekenen dat meneer steenuil al snel een nieuwe vrouw had weten te bemachtigen. Op 3 juni (dat is laat voor een steenuil) troffen we in deze kast 3 eieren aan. Helaas is hier maar een jong uitgekomen, droevig is dat dit ene jong begin augustus verdronken is in een veedrinkbak...

Op het andere adres waar ook een vrouwtje was dood gegaan, lagen drie koude eieren in de kast. Maar er zaten ook twee uiltjes in de kast! Meneer de steenuil was dus in staat geweest om in een week tijd een nieuw vrouwtje naar zich toe te lokken! De koude eieren zijn verwijderd, zodat mevrouw steenuil weer verse eieren in de kast kan gaan leggen. Helaas bleek bij een latere controle dat niet meer tot een legsel heeft geleid.

In een andere kast hadden Hans en Kees eind mei vijf eieren geteld. Twee weken later kwamen we weer bij de kast om te kijken hoeveel jongen dit opgeleverd had. De kast was echter leeg.. en heel vies. Waren de jongen al uit de kast? Zo vroeg? Terwijl Hans de kast uitmestte, keek ik eens goed op de grond en vond daar de achterpoten van de jongen. Was er een rover bij de kast geweest? waren de jongen opgegeten??? Toen zag ik een platgetrapt spoor door het gras lopen, richting de boomstam. Het gras was daar wat hoger en tegen de boomstam aangedrukt zaten daar twee jonge steenuilen, op de grond voor hun lag een muis! Blijkbaar vonden ze hun 'huis' te vies om in te wonen en werden ze op de grond gevoerd. Nadat Hans de 'woning' gereinigd had en voor zien van droge houtsnippers, werden de twee jongen weer in de kast teruggeplaatst.

In de meeste kasten waar vorig jaar een steenuilpaar zat, zat ook dit jaar weer een steenuilpaar, zelfs vaak dezelfde uilen. Op een bepaalde locatie was de steenuil

verdwenen. In 2004 was daar het nest vermoedelijk verstoord door een rover: er ontbraken eieren en er lagen eieren kris-kras door de kast. De steenuil van de betreffende kast vonden we echter terug op een kast zo'n 300 meter verderop! Ze heeft misschien een veiliger huis gezocht om haar kroost groot te brengen! Een van die pupillen belandde bij de buurman via de schoorsteen. De buurman was zo goed hem uit de schoorsteen te halen en in een doosje te stoppen. We hebben de behoorlijk vermagerde steenuil naar een roofvogelopvangcentrum gebracht waar hij weer op krachten is gekomen. Vervolgens hebben we hem weer bij zijn vertrouwde kast vrij gelaten.

In een andere kast vonden we een vrouwtje steenuil terug, dat vorig jaar geboren is. We hadden niet verwacht deze steenuil nog terug te vangen, omdat zij als jong heel zwak was. Ik herinner me nog goed hij ze met z'n tweeën in de kast zaten. Ze waren veel te licht en er zat weinig beweging in. Ze leken ten dode opgeschreven. Een heeft het dus toch nog gehaald!

Tot slot nog even onze oudste steenuil. In 1999 zijn we begonnen met dit project steenuilen. Op 18 mei is een steenuil vrouwtje als een van de eerste geringd. Nog steeds leeft dit vrouwtje! Ze is dus inmiddels zeker 7 jaar! In de jaren dat wij haar hebben gevolgd heeft ze al 23 jongen groot gebracht. In 2005 zat ze op 4 eieren. Een jong heeft het overleefd, drie jongen zijn om onbekende redenen al in de kast dood gegaan.

In 2005 waren 26 kasten bezet. Er zijn samen 103 eieren gelegd. Dat leverde 72 jonge steeuilen op die zijn uitgevlogen.